

RÅDETS DIREKTIV

af 26. juni 1990

om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande

(90/426/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Enhovede dyr er som levende dyr medtaget på listen over de varer, der er anført i bilag II til Traktaten;

med henblik på at sikre en rationel udvikling i produktionen af enhovede dyr og dermed forøge produktiviteten inden for denne sektor bør der på fællesskabsplan fastsættes regler for enhovede dyrs bevægelser mellem medlemsstaterne;

opdrætning af enhovede dyr, især heste, indgår generelt i landbrugsaktiviteterne; den udgør en indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen;

forskellene mellem medlemsstaternes dyresundhedsmæssige bestemmelser bør fjernes for at fremme samhandelen med enhovede dyr inden for Fællesskabet;

med henblik på en harmonisk udvikling af samhandelen inden for Fællesskabet bør der fastlægges en fællesskabsordning for indførsel fra tredjelande;

der bør, for så vidt angår registrerede enhovede dyr, der er forsynet med et identifikationsdokument, ligeledes opstilles regler med betingelser for deres bevægelser på nationalt område;

for at indgå i samhandelen skal enhovede dyr opfylde visse dyresundhedsmæssige krav med det formål at undgå udbredelse af smitsomme sygdomme; det vil i særdeleshed være hensigtsmæssigt at åbne mulighed for områdevis fastsættelse af restriktive foranstaltninger;

af samme grund bør der ligeledes fastsættes betingelser for transporten;

for at sikre overholdelsen af sådanne krav bør der fastsættes bestemmelser om et sundhedscertifikat, som udstedes af en embedsdyrlæge, og som ledsager dyrene til bestemmelsesstedet;

tilrettelæggelsen og opfølgningen af den kontrol, der skal gennemføres af bestemmelsesmedlemsstaten, samt de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes, skal fastsættes inden for rammerne af de forskrifter, der skal vedtages for veterinærkontrollen i samhandelen med levende dyr inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked;

der bør åbnes mulighed for, at Kommissionen kan foretage kontrol; denne kontrol skal gennemføres i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder,

fastlæggelse af en fællesskabsordning for indførsel fra tredjelande forudsætter opstilling af en liste over de tredjelande eller dele af tredjelande, fra hvilke enhovede dyr kan indføres;

valget af disse lande bør ske ud fra generelle kriterier, såsom dyrenes sundhedstilstand, veterinærtjenestens organisering og beføjelser og den gældende veterinærlovgivning;

endvidere er det vigtigt ikke at tillade indførsel af enhovede dyr fra lande, som ikke er eller i et for kort tidsrum har været fri for smitsomme dyresygdomme, der udgør en fare for bestanden inden for Fællesskabet; disse betragtninger gælder ligeledes indførsel fra tredjelande, i hvilke der gennemføres vaccinationer mod sådanne sygdomme;

de almindelige betingelser for indførsel fra tredjelande bør suppleres med særlige betingelser, der fastsættes ud fra den sundhedsmæssige situation i de enkelte tredjelande; den tekniske karakter og mangfoldigheden af de kriterier, der skal danne grundlag for disse særlige betingelser, kræver for deres fastsættelse en smidig og hurtig fællesskabsprocedure, under hvilken Kommissionen og medlemsstaterne har et snævert samarbejde;

fremlæggelse ved indførsel af enhovede dyr af et certifikat, der er i overensstemmelse med en fælles model, er et effektivt middel til at efterprøve gennemførelsen af fællesskabsforskrifterne; disse forskrifter kan omfatte særlige bestemmelser, der kan variere alt efter de enkelt tredjelande, og modellerne til certifikatet bør udarbejdes herefter;

⁽¹⁾ EFT nr. C 327 af 30. 12. 1989, s. 61.

⁽²⁾ EFT nr. C 149 af 18. 6. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. C 62 af 12. 3. 1990, s. 46.

Fællesskabets veterinærsagkyndige bør efterprøve, herunder også i tredjelande, om kravene i dette direktiv overholdes;

kontrollen ved indførsel skal omfatte de enhovede dyrs oprindelse og sundhedstilstand;

de generelle regler for den kontrol, der skal finde sted ved indførsel, skal fastsættes inde for en samlet ramme;

medlemsstaterne må have mulighed for omgående at forbyde indførsel fra et tredjeland, når denne kan frembyde fare for dyrs sundhed; i så fald er det vigtigt, med forbehold af eventuelle ændringer i listen over lande, der har tilladelse til at udføre til Fællesskabet, omgående at sikre koordineringen af medlemsstaternes holdning over for dette tredjeland;

bestemmelserne i denne forordning bør tages op til fornyet behandling som led i gennemførelsen af det indre marked;

der bør fastsættes en procedure, der sikrer et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Veterinærkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

I dette direktiv fastlægges de dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser mellem medlemsstaterne og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) bedrift: en landbrugs- eller træningsvirksomhed, en stald eller generelt ethvert lokale eller anlæg, hvor enhovede dyr på sædvanlig måde holdes eller opdrættes, uanset deres anvendelse
- b) enhovede dyr: husdyr eller vildtlevende dyr af hestearten — herunder også zebraer — eller æselarter eller dyr, der fremkommer ved krydsning heraf
- c) registrerede enhovede dyr: alle registrerede enhovede dyr, som defineret i direktiv 90/427/EØF ⁽¹⁾, der er identificeret ved hjælp af et identifikationsdokument udstedt af den avlsorganisation eller enhver anden kompetent myndighed i dyrets oprindelsesland, som

⁽¹⁾ Se side 55 i denne Tidende.

fører stambogen eller raceregistret for det pågældende enhovede dyr, eller enhver sammenslutning eller international organisation, der administrerer konkurrence- eller væddeløbsheste

- d) slagtedyr: enhovede dyr, der enten direkte eller via et godkendt marked eller opsamlingssted skal føres til slagteriet for at slagtes dér
- e) enhovede dyr til opdræt og som brugsdyr: andre enhovede dyr end dem, der er nævnt under litra c) og d)
- f) medlemsstat eller tredjeland, der er frit for hestepest: enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland, på hvis område der ikke er noget klinisk, serologisk (hos dyr, der ikke er vaccineret) eller epidemiologisk bevis på, at der har kunnet konstateres hestepest i løbet af de sidste to år, og hvor der ikke er blevet vaccineret imod denne sygdom i løbet af de sidste tolv måneder
- g) obligatorisk anmeldepligtige sygdomme: de i bilag A nævnte sygdomme
- h) embedsdyrlæge: dyrlæge, der er udpeget af den kompetente centralmyndighed i en medlemsstat eller et tredjeland
- i) midlertidig indførsel: status for et registreret enhovedt dyr fra et tredjeland, indført på Fællesskabets område for et tidsrum på mindre end 90 dage, som skal fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 24 på grundlag af de dyresundhedsmæssige forhold i oprindelseslandet.

KAPITEL II

Regler for enhovede dyrs bevægelser

Artikel 3

En medlemsstat giver kun tilladelse til bevægelser på sit område for så vidt angår registrerede enhovede dyr og sender kun enhovede dyr til de øvrige medlemsstaters områder, hvis de opfylder betingelserne som fastsat i artikel 4 og 5.

De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaterne kan dog indrømme generelle eller begrænsede undtagelser for bevægelser for så vidt angår enhovede dyr:

- der til sportsmæssige eller rekreative formål rides eller føres på veje i nærheden af Fællesskabets indre grænser
- der deltager i kulturelle eller lignende foranstaltninger eller i aktiviteter, der tilrettelægges af hertil beføjede lokale organisationer i nærheden af Fællesskabets indre grænser
- der udelukkende skal græsse eller arbejde midlertidigt i nærheden af Fællesskabets indre grænser.

De medlemsstater, som udsteder en sådan tilladelse, giver Kommissionen meddelelse om indholdet af de indrømmede undtagelser.

Artikel 4

1. De enhovede dyr må ikke udvise noget klinisk tegn på sygdom ved kontrollen. Kontrollen skal for enhovede dyr finde sted inden for de sidste 48 timer før indladning. I forbindelse med registrerede enhovede dyr stilles der dog, med forbehold af artikel 6, kun krav om en sådan kontrol, hvis der er tale om handel inden for Fællesskabet.

2. Med forbehold af kravene i stk. 5 for obligatorisk anmeldepligtige sygdomme skal embedsdyrlægen ved kontrollen sikre sig, at intet forhold — herunder også på grundlag af erklæringer fra ejeren eller opdrætteren — viser, at de enhovede dyr har været i kontakt med andre enhovede dyr, der er angrebet af en infektion eller en smitsom sygdom, inden for de sidste 15 dage før kontrollen.

3. Dyrene må ikke skulle udskilles i forbindelse med et nationalt program for udryddelse af en smitsom sygdom.

4. Dyrene skal identificeres, hvilket skal ske:

i) for registrerede heste, ved et identifikationsdokument som omhandlet i direktiv 90/427/EØF, idet dette dokument navnlig skal godtgøre, at stk. 5 og 6, og artikel 5 er overholdt. Gyldigheden af dokumentet skal suspenderes af embedsdyrlægen i den periode, hvor der gælder et forbud som omhandlet i stk. 5 eller artikel 5. Det skal efter slagtning af det registrerede dyr tilbageleveres til den myndighed, der har udstedt det. Gennemførelsesbestemmelserne til dette nummer fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 24.

ii) for enhovede dyr til opdræt og som brugsdyr, efter en identifikationsmetode, der skal fastlægges af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 24.

Indtil iværksættelsen af denne metode kan de officielt godkendte nationale identifikationsmetoder fortsat anvendes, forudsat at de meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater inden for en frist på tre måneder fra datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

5. Ud over kravet i artikel 5 må dyrene ikke stamme fra en bedrift, der er omfattet af et af følgende forbud:

a) hvis alle dyr af arter, der er modtagelige for den pågældende sygdom, og som er til stede på bedriften, ikke er blevet slagtet eller slået ned, skal det forbud, der er indført for bedriften, hvorfra dyret kommer, i det mindste gælde:

— med hensyn til dyr, der mistænkes for at være angrebet af dourine, i seks måneder regnet fra datoen for den seneste kontakt eller mulighed for kontakt med et sygt enhovedt dyr. Hvis det drejer sig om en hingst, skal forbuddet dog gælde, indtil dyret kastres

— med hensyn til snive og equin encephalomyelitis, i seks måneder regnet fra den dato, på hvilken de angrebne dyr er blevet udskilt

— med hensyn til infektiøs anæmi, i den periode, der — fra datoen for udskillelsen af de angrebne dyr — er nødvendig for at de resterende dyr har reageret negativt på to Coggings-tests foretaget med tre måneders mellemrum

— i seks måneder regnet fra det seneste tilfælde af vesikulær stomatitis

— i én måned regnet fra det senest konstaterede tilfælde af rabies

— i 15 dage regnet fra det senest konstaterede tilfælde af miltbrand

b) hvis alle dyr af arter, der er modtagelige for den pågældende sygdom, og som er til stede på bedriften, er blevet slagtet eller slået ned og lokalerne desinficeret, gælder forbuddet i tredive dage regnet fra den dato, på hvilken dyrene er blevet fjernet og lokalerne desinficeret, undtagen med hensyn til miltbrand, hvor forbuddet gælder i 15 dage.

De kompetente myndigheder kan fravige disse forbudsbestemmelser for så vidt angår hippodromer og væddeløbsbaner og underretter Kommissionen om karakteren af de indrømmede fravigelser.

6. Såfremt en medlemsstat opstiller eller har opstillet et fakultativt eller obligatorisk program til bekæmpelse af en sygdom, som kan ramme enhovede dyr, kan den forelægge Kommissionen dette program inden seks måneder regnet fra meddelelsen af dette direktiv med oplysning, navnlig om følgende:

— situationen med hensyn til den pågældende sygdom på dens område

— programmets berettigelse under hensyn til sygdommens alvor og programmets cost/benefit-fordele

— det geografiske område, hvor programmet skal anvendes

— de forskellige former for status gældende for virksomhederne, de normer, der skal opfyldes for hver enkelt art, og undersøgelsesprocedurerne

— procedurerne for kontrollen med programmet

— konsekvenserne af, at en bedrift mister sin status, uanset årsagen

— de foranstaltninger, der skal træffes, såfremt der ved kontrol, gennemført i henhold til programmet, konstateres positive resultater

— den ikke-diskriminerende karakter af forholdet mellem handelen på den pågældende medlemsstats område og handelen inden for Fællesskabet.

Kommissionen gennemgår de programmer, medlemsstaterne forelægger. I givet fald godkender den dem under overholdelse af kriterierne i første afsnit og efter fremgangsmåden i artikel 24. Efter samme fremgangsmåde kan de generelle

eller begrænsede supplerende garantier, som kan kræves i samhandelen mellem medlemsstaterne, præciseres. Disse garantier må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten gennemfører på nationalt plan.

De af medlemsstaterne forelagte programmer kan ændres eller suppleres efter fremgangsmåden i artikel 25. Efter samme fremgangsmåde kan der godkendes ændringer af eller tillæg til et tidligere godkendt program eller garantier fastsat i henhold til andet afsnit.

Artikel 5

1. Medlemsstater, der ikke er fri for hestepest i henhold til artikel 2, litra f), kan kun sende enhovede dyr fra den del af sit område, der betragtes som angrebet i henhold til stk. 2 i nærværende artikel hvis de opfylder betingelserne som fastsat i stk. 3 i nærværende artikel.

2. a) En del af en medlemsstats område betragtes som angrebet af hestepest, hvis:

- der er et klinisk, serologisk (hos dyr, der ikke er vaccineret) og/eller epidemiologisk bevis på, at der har kunnet konstateres hestepest i løbet af de sidste to år, eller
- der er blevet vaccineret mod hestepest i løbet af de sidste tolv måneder.

b) Den del af området, der betragtes som angrebet af hestepest, skal bestå af mindst:

- et iagttagelsesdistrikt med en radius på mindst 100 km omkring ethvert sted med udbrud af sygdommen
- et overvågningsområde af en bredde på mindst 50 km omkring iagttagelsesdistriktet, hvor der ikke er blevet vaccineret i løbet af de sidste tolv måneder.

c) Distrikter og områder som omhandlet i litra b) skal afgrænses tydeligt under hensyn til de geografiske, økologiske og epizootologiske faktorer, der er knyttet til denne epizooti.

d) Alle vaccinerede enhovede dyr i iagttagelsesdistriktet skal i forbindelse med vaccinationen registreres og identificeres med et tydeligt og varigt mærke, som skal godkendes efter fremgangsmåden i artikel 24.

Det skal af identifikationsdokumentet og/eller sundhedscertifikatet klart fremgå, at der er foretaget vaccination.

e) Der skal foretages en faktisk dyrlægekontrol — på den centrale kompetente myndigheds ansvar — af de enhovede dyr og deres bevægelser i de i litra b) omhandlede distrikter og områder. Kun dyr, der opfylder kravene i stk. 3 kan forlade distrikterne og områderne i litra b).

3. En medlemsstat kan ud fra det i stk. 2, litra b), omhandlede iagttagelsesdistrikt og overvågningsområde kun sende enhovede dyr, der opfylder følgende krav:

- a) de må kun sendes i visse perioder af året, afhængig af de smittebærende insekters aktivitet; perioderne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 25
- b) de må ikke udvise noget klinisk tegn på hestepest den dag, på hvilken kontrollen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, finder sted
- c) hvis de ikke er blevet vaccineret mod hestepest, skal de have reageret negativt på en komplementbindingstest for hestepest som beskrevet i bilag D to gange med et interval på mellem 21 og 30 dage, idet test nr. 2 skal være foretaget i løbet af de sidste ti dage inden afsendelsen
 - hvis de er blevet vaccineret, må det ikke være sket inden for de seneste to måneder, og der må heller ikke være foretaget den i bilag D beskrevne bindingstest med de nævnte intervaller, uden at der har været konstateret en stigning i mængden af antistoffer. Efter fremgangsmåden i artikel 24 kan Kommissionen efter udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité godkende andre kontrolmetoder
- d) de skal have været tilbageholdt på en karantænestation i en periode på mindst 40 dage inden afsendelsen
- e) de skal have været beskyttet mod smittebærende insekter i karantæneperioden og under transporten fra karantænestationen til afsendelsesstedet.

4. Som en midlertidig disposition og indtil vedtagelsen af de fællesskabsforanstaltninger om harmonisering af kontrolreglerne og de foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest, som skal fastsættes af Rådet, der inden 1. juli 1991 træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, afgrænser Kommissionen, efter fremgangsmåden i artikel 25, inden den 1. november 1990 det angrebne område i overensstemmelse med stk. 1, litra b).

5. Efter fremgangsmåden i artikel 25 kan Kommissionen, alt efter de epidemiologiske omstændigheder, ændre den i overensstemmelse med stk. 4 truffne afgørelse.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på et forslag af Kommissionen, som bygger på en rapport om de hidtidige erfaringer, tager, om nødvendigt, denne artikel op til fornyet behandling efter en frist på to år.

Artikel 6

De medlemsstater, der iværksætter en alternativ kontrolordning, som giver garantier svarende til dem, der i artikel 4, stk. 5, foreskrives for enhovede dyrs og registrerede enho-

vede dyrs bevægelser inden for deres område, navnlig på grundlag af identifikationsdokumentet, kan som en gensidig foranstaltning indrømme hinanden en fravigelse af artikel 4, stk. 1, andet punktum, og artikel 8, stk. 1, andet led.

De underretter Kommissionen herom.

Artikel 7

1. De enhovede dyr skal sendes hurtigst muligt fra den bedrift, hvor de opholder sig, enten direkte eller via et godkendt marked eller opsamlingssted, som defineret i artikel 3, stk. 6, i direktiv 64/432/EØF til bestemmelsesstedet ved hjælp af transportmidler og transportkasser, der regelmæssigt rengøres og desinficeres med et desinficerende middel med en hyppighed, der skal fastsættes af afsendermedlemsstaten. Transportkøretøjerne skal være indrettet på en sådan måde, at dyrenes fæces, strøelse eller foder ikke kan sive eller falde ud af køretøjet under transporten. Transporten skal foregå på en sådan måde, at dyrenes sundhedstilstand sikres effektivt, og at der tages hensyn til deres velfærd.

2. Bestemmelsesmedlemsstaten kan generelt eller begrænset indrømme en fravigelse af visse af kravene i artikel 4, stk. 5, forudsat at dyret er forsynet med et særligt mærke, der angiver, at det er bestemt til slagtning, og at det af sundhedscertifikatet fremgår, at der er indrømmet en sådan fravigelse.

Er der indrømmet en sådan fravigelse skal slagtedyret sendes direkte til det udpegede slagteri og slagtes der inden for en frist på højst fem dage fra ankomsten til slagteriet.

3. Embedsdyrlægen skal i et register indføre identifikationsnummer eller identifikationsdokumentets nummer for det enhovede dyr, der er slagtet, og på anmodning af den kompetente myndighed på afsendelsesstedet til denne fremsende en attest, hvorved det bekræftes, at dyret er slagtet.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne drager omsorg for:

- at registrerede enhovede dyr, hvis de forlader bedriften, ledsages af det i artikel 4, stk. 4, omhandlede identifikationsdokument og, hvis de er bestemt til handel inden for Fællesskabet, af dette identifikationsdokument suppleret med den i bilag B omhandlede attest
- at enhovede dyr til opdræt eller som brugs- eller slagtedyret under transporten skal være ledsaget af et dyresundhedscertifikat, der er i overensstemmelse med bilag C.

Certifikatet, eller, i tilfælde af et identifikationsdokument, bladet med de sundhedsmæssige oplysninger, skal med forbehold af artikel 6 udstedes inden for de sidste 48 timer

eller senest sidste arbejdsdag før indladningen, på det eller de officielle sprog i afsendelsesmedlemsstaten og bestemmelsesmedlemsstaten. Certifikatet er gyldigt i ti dage. Det består af et enkelt blad.

2. Indførsel af andre enhovede dyr end registrerede enhovede dyr kan finde sted med et enkelt sundhedscertifikat pr. sending i stedet for med det i stk. 1, andet led, omhandlede individuelle certifikat.

Artikel 9

De kontrolregler og beskyttelsesforanstaltninger, der skal gælde for samhandelen med enhovede dyr inden for Fællesskabet, vedtages af Rådet inden for rammerne af dets afgørelse om den veterinærkontrol, der skal gælde for samhandelen med levende dyr inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked.

Artikel 10

Kommissionens veterinærsagkyndige kan, i det omfang det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af dette direktiv og i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder, gennemføre kontrol på stedet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af den gennemførte kontrol.

Den medlemsstat, på hvis område der gennemføres en sådan kontrol, yder de sagkyndige al den hjælp, der er nødvendig for udførelsen af deres opgave.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 24.

KAPITEL III

Regler for indførsel fra tredjelande

Artikel 11

1. Enhovede dyr, der indføres i Fællesskabet, skal opfylde betingelserne som anført i artikel 12 til 16.

2. Indtil ikrafttrædelsesdatoen for de afgørelser, der i så henseende træffes i henhold til artikel 12 til 16, anvender medlemsstaterne, for så vidt angår indførsel af enhovede dyr fra tredjelande, betingelser, der mindst er lige så omfattende som dem, der følger af anvendelsen af kapitel II.

Artikel 12

1. For at kunne indføres skal enhovede dyr komme fra tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført på en liste, som skal anføres i en særlig kolonne, der skal indsættes i den i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 72/462/EØF opstillede liste.

2. De i artikel 3 i direktiv 72/462/EØF fastsatte fremgangsmåder og kriterier for opstilling, ændring og offentliggørelse af listen over tredjelande eller dele af tredjelande, finder anvendelse på den liste, der gælder for indførsel af enhovede dyr.

Artikel 13

1. Enhovede dyr skal komme fra tredjelande, som:

- a) er fri for hestepest
- b) i to år har været fri for venezuelansk encephalomyelitis (VEE)
- c) i seks måneder har været fri for dourine og snive.

2. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 24:

- a) træffe afgørelse om, at stk. 1 kun finder anvendelse på en del af et tredjelands område.

Fastsættes kravene angående hestepest områdevis, skal de i artikel 5, stk. 2 og 3, fastsatte foranstaltninger overholdes som et minimum;

- b) kræve yderligere garantier for sygdomme, der i Fællesskabet anses for eksotiske.

Artikel 14

Enhovede dyr skal inden dagen for deres indladning med henblik på forsendelse til bestemmelsesmedlemsstaten uafbrudt have opholdt sig på et tredjelands område eller en del af et tredjelands område eller, såfremt området er opdelt, på den del af området, der er fastsat i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), i en periode, der fastsættes i forbindelse med vedtagelsen af de afgørelser, der skal træffes i henhold til artikel 15.

De skal komme fra en bedrift, som er under dyrlægekontrol.

Artikel 15

Indførsel af enhovede dyr fra et tredjelands område eller en del af et tredjelands område, fastsat i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), der er opført på den liste, som er opstillet i henhold til artikel 12, stk. 1, er kun tilladt, hvis de, foruden kravene i artikel 13:

- a) opfylder de sundhedsmæssige betingelser, der efter fremgangsmåden i artikel 24 er vedtaget for indførsel af enhovede dyr fra det pågældende land, alt efter den pågældende art og kategorier af enhovede dyr.

Ved fastsættelsen af de dyresundhedsmæssige betingelser i henhold til første afsnit anvendes som referencebasis de normer, der er fastsat i artikel 4 og 5; og

- b) når der er tale om tredjelande, der ikke i mindst seks måneder har været fri for vesikulær stomatitis eller viral arthrititis, men med hensyn til de enhovede dyr opfylder følgende krav:

- i) de enhovede dyr skal komme fra en bedrift, der i mindst seks måneder har været fri for vesikulær stomatitis, og inden deres afsendelse have reageret negativt på en serologisk test
- ii) for så vidt angår viral arthrititis skal de enhovede dyr af hankøn, med forbehold af artikel 19, nr. ii), have reageret negativt på en serologisk test eller et isolationsvirus eller enhver anden test, som er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 24, og som garanterer, at dyret ikke er smittet med denne sygdom.

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 24 og efter udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité begrænse de kategorier af enhovede dyr af hankøn, for hvilke dette krav skal gælde.

Artikel 16

1. Enhovede dyr skal identificeres i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og ledsages af et certifikat, der er udfærdiget af en embedsdyrlæge i eksporttredjelandet. Certifikatet skal:

- a) være udstedt på dagen for dyrenes indladning med henblik på forsendelse til bestemmelsesmedlemsstaten, eller, når det drejer sig om registrerede heste, på sidste arbejdsdag inden indladning
- b) være affattet på mindst et af bestemmelsesmedlemsstatens officielle sprog og mindst et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor importkontrollen gennemføres
- c) ledsage dyrene i originaleksemplaret
- d) bekræfte, at dyrene opfylder betingelserne i dette direktiv og de til direktivets gennemførelse fastsatte betingelser for indførsel fra tredjelandet
- e) bestå af et enkelt blad
- f) være bestemt for en enkelt modtager eller, for slagtedyrs vedkommende, for en behørigt mærket og identificeret sending.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de gør brug af denne mulighed.

2. Certifikatet skal udfærdiges på en formular, som er i overensstemmelse med en model udarbejdet efter fremgangsmåden i artikel 24.

Artikel 17

Medlemsstaternes og Kommissionens veterinære sagkyndige efterprøver ved kontrol på stedet, om bestemmelserne i dette direktiv, særlig bestemmelserne i artikel 12, stk. 2, faktisk overholdes.

Hvis en kontrol foretaget i medfør af denne artikel afslører alvorlige mangler på en bedrift, underretter Kommissionen straks medlemsstaterne herom og vedtager omgående en afgørelse, der suspenderer autorisationen midlertidigt. En endelig afgørelse træffes efter fremgangsmåden i artikel 25.

Medlemsstaternes sagkyndige, der har til opgave at foretage denne kontrol, udpeges af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne.

Denne kontrol foretages på Fællesskabets vegne, og dette afholder de dertil svarende omkostninger.

Hyppigheden af og de nærmere regler for denne kontrol fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 24.

Artikel 18

1. Slagtedyr skal straks efter ankomsten til bestemmelsesmedlemsstaten føres til et slagteri, enten direkte eller via et marked eller et opsamlingssted, og i overensstemmelse med de dyresundhedsmæssige krav slagtes inden for en frist, der fastsættes i forbindelse med vedtagelsen af de afgørelser, der skal træffes i henhold til artikel 15.

2. Med forbehold af de særlige betingelser, der eventuelt fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 24, kan den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten af dyresundhedsmæssige grunde udpege det slagteri, hvortil disse enhovede dyr skal sendes.

Artikel 19

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 24:

- i) begrænse indførslen fra et tredjeland eller en del af et tredjeland til særlige arter eller kategorier af enhovede dyr
- ii) uanset artikel 15 fastsætte de særlige betingelser, hvorpå midlertidig indførsel til Fællesskabets område eller genindførsel til nævnte område efter midlertidig udførsel af registrerede enhovede dyr eller enhovede dyr, der skal anvendes til særlige formål, kan finde sted
- iii) fastsætte betingelserne for, hvorledes en midlertidig indførsel kan ændres til endelig indførsel.

Artikel 20

1. De almindelige bestemmelser, der skal gælde for den kontrol, som skal foretages i tredjelands, og for kontrollen af de enhovede dyr, der indføres fra disse, fastsættes af Rådet senest den 31. december 1990.

Indtil iværksættelsen af den i første afsnit omhandlede afgørelse, gælder de nationale regler fortsat under overholdelse af de almindelige bestemmelser i Traktaten.

2. Indførsel af enhovede dyr forbydes, hvis det i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede importkontrol konstateres, at:

- dyrene ikke kommer fra et på den i henhold til artikel 12, stk. 1, opstillede liste opført tredjeland eller en del af dette tredjeland som fastsat i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra a)
- dyrene er angrebet af, mistænkt for at være angrebet af eller smittet med en smitsom sygdom
- betingelserne i dette direktiv ikke er overholdt af eksport-tredjelandet
- det certifikat, der ledsager dyrene, ikke opfylder betingelserne i artikel 17
- dyrene er blevet behandlet med stoffer, der er forbudt ved fællesskabsforskrifter.

3. Med forbehold af de særlige betingelser, der eventuelt fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 24, kan den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten af dyresundhedsmæssige grunde eller når det afslås at videresende dyr, for hvilke der er nægtet indførselstilladelse i henhold til stk. 1, udpege det slagteri, hvortil dyrene skal sendes.

Artikel 21

1. Såfremt en smitsom dyresygdom, der kan bringe kvægbestandens sundhedstilstand i fare i en af medlemsstaterne, bryder ud eller breder sig i et tredjeland, eller såfremt enhver anden dyresundhedsmæssig grund berettiger dertil, forbyder den pågældende medlemsstat med forbehold af artikel 13 indførsel af dyr af de i dette direktiv omhandlede arter, der, direkte eller indirekte ved en anden medlemsstats mellemkomst, enten kommer fra dette tredjeland område eller fra en del af dette lands område.

2. De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer på grundlag af stk. 1, samt disse foranstaltningers ophævelse skal omgående meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen med angivelse af grunde.

Den Stående Veterinærkomité træder sammen hurtigst muligt efter den i første afsnit omhandlede meddelelse og træffer efter fremgangsmåden i artikel 25 afgørelse om, hvorvidt disse foranstaltninger skal ændres, særlig med henblik på at sikre deres koordinering med de foranstaltninger, der er truffet af andre medlemsstater, eller om de skal ophæves.

Såfremt den situation, der er omhandlet i stk. 1, opstår, eller det viser sig nødvendigt, at andre medlemsstater ligeledes anvender de foranstaltninger, der er truffet i medfør af dette stykke, eventuelt ændret i henhold til foregående afsnit, vedtages egnede bestemmelser efter fremgangsmåden i artikel 25.

3. Tilladelse til genoptagelse af indførsel fra det pågældende tredjeland gives efter samme fremgangsmåde.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Bestemmelserne i dette direktiv, herunder navnlig bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, andet punktum, samt artikel 6, 8 og 21, skal tages op til fornyet behandling inden den 1. januar 1993 som led i forslagene med henblik på gennemførelsen af det indre marked, om hvilke Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 23

Bilagene til dette direktiv ændres af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 25.

Artikel 24

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel indbringer formanden omgående sagen for Den Stående Veterinærkomité, nedsat ved afgørelse 68/361/EØF⁽¹⁾, i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden fastsætter under hensyn til, hvor meget sagen haster. Udtalelsen vedtages med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har truffet nogen afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 25

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden omgående sagen for komitéen enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist på to dage. Udtalelsen vedtages med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har truffet nogen afgørelse inden udløbet af en frist på femten dage fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 26

Bestemmelserne i artikel 34 i direktiv 72/462/EØF finder anvendelse på kravene som fastsat i kapitel III i nærværende direktiv.

Artikel 27

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1992. De underretter Kommissionen derom.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26. juni 1990.

På Rådets vegne
M. O'KENNEDY
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

BILAG A**ANMELDEPLIGTIGE SYGDOMME**

Følgende sygdomme er underkastet obligatorisk anmeldepligt:

- Dourine
 - Snive
 - Equin encephalomyelitis (i alle former, herunder også VEE)
 - Infektøs anæmi
 - Rabies
 - Miltbrand
 - Hestepest
 - Vesikulær stomatitis.
-

(b) Attesten er gyldig i ti dage.

BILAG C

MODEL

SUNDHEDSCERTIFIKAT

for samhandel mellem medlemsstaterne i EØF

ENHOVEDE DYR

Nr.

Afsendermedlemsstat

Ministerium

Tjeneste

I. Antal dyr

II. Identifikation af dyrene:

Antal dyr ⁽¹⁾	Art heste, æsler, muldyr, mulæsler	Race Alder Køn	Identifikationsmetode og identifikation ⁽²⁾

⁽¹⁾ Såfremt der er tale om slagtedyr, anføres arten af det særlige mærke.⁽²⁾ Et identifikationsdokument fra dyret kan vedlægges certifikatet, hvis dyrets nummer er anført deri.

III. Dyrets/dyrenes oprindelse og bestemmelse:

Dyret/Dyrene er afsendt fra:

(afsendelsessted)

til

(bestemmelsesmedlemsstat og -sted)

Afsenders navn og adresse

Modtagers navn og adresse

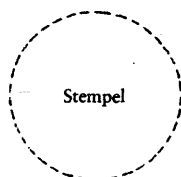
IV. Oplysninger om sundhedstilstand: ^(a)

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at det/de ovenfor nævnte enhovede dyr opfylder følgende betingelser:

- 1) det/de er blevet undersøgt i dag og udviser intet klinisk tegn på sygdom
- 2) det drejer sig ikke om (et) dyr, der skal udskilles i forbindelse med et nationalt program for udryddelse af en smitsom sygdom
- 3) a) det/de kommer ikke fra en medlemsstat/et tredjeland eller et område, hvor der er indført restriktioner som følge af hestepest;
b) det/de er blevet vaccineret mod hestepest den ^(b)
det/de er ikke vaccineret mod hestepest ^(b)
- 4) det/de kommer ikke fra en bedrift, for hvilken der af dyresundhedsmæssige grunde gælder et forbud, og det/de har ikke været i kontakt med enhovede dyr på en bedrift, for hvilken der af dyresundhedsmæssige grunde gælder et forbud, i de perioder, der er fastsat i artikel 4, stk. 6, i direktiv 90/426/EØF
- 5) det/de har, så vidt mig bekendt, ikke været i kontakt med andre enhovede dyr, der er angrebet af en smitsom sygdom eller infektion, i det tidsrum forud for kontrollen, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i nævnte direktiv.

V. Dette certifikat er gyldigt i ti dage.

Udfærdiget i, den

.....
(Underskrift)
(navn med blokbogstaver og
dyrlægens stilling) ⁽¹⁾

^(a) Disse oplysninger kræves ikke, hvis der foreligger en bilateral aftale indgået i henhold til artikel 6 i direktiv 90/426/EØF.

^(b) Det ikke gældende overstreges.

⁽¹⁾ I Tyskland »Beamteter Tierarzt«; i Belgien »Inspecteur vétérinaire« eller »Inspecteur Dierenarts«; i Frankrig »Vétérinaire officiel«; i Italien »Veterinario provinciale«; i Luxembourg »Inspecteur vétérinaire«; i Nederlandene »Officieel Dierenarts«; i Danmark »Autoriseret Dyrlæge«; i Irland »Veterinary Inspector«; i Det Forenede Kongerige »Veterinary Inspector«; i Grækenland »Επίσημος κτηνίατρος«; i Spanien »Inspector Veterinario«; i Portugal: »Inspector Veterinário«.

BILAG D**HESTEPEST****DIAGNOSE****Komplementbindingstest**

Antigen laves af hjerner af mus, der er en måned gamle, og som intracerebralt har fået indpodet en neurotropisk virusstamme. Dette kan ske ved følgende Bourdin-metode. Hjerneerne nedfryses og formales i en veronalbufferopløsning med 10 hjerner pr. 12 ml opløsning. Den opslæmning, der er resultatet heraf, centrifugeres i en time med 10 000 o/m ved 4 °C. Supernatanten er antigenet. Det skal helst anvendes uden yderligere ændring, men kan inaktiveres med betapropiolacton. Inaktivering kan ske ved at tilføje 0,1 ml 3 % beta-propiolactonopløsning i destilleret vand pr. 0,9 ml antigen og ryste blandingen i 3 timer ved stuetemperatur i stinkskaab og i 18 timer ved 4 °C. Også Casals-metoden kan anvendes (Casals J. (1949)).

I mangel af et internationalt standardserum bør antigenet titreres på grundlag af et lokalt fremstillet positivt kontrolserum.

Sera opvarmes i 30 minutter til 60 °C. For at undgå antikomplementære virkninger, adskilles sera fra blodet hurtigst muligt, især æselsera. Positiv og negativ kontrol bør indgå i testen.

Der kan enten anvendes makroteknik eller mikroteknik. I begge tilfælde repræsenteres slutpunktet ved 50 % hæmolyse.

Til et volumen tofolds serumfortyndinger tilføjes et volumen antigen som angivet ved titreringen, således at der fremkommer to enheder. Bland og lad stå i 15 minutter ved stuetemperatur. Tilføj to volumen komplement, der indeholder fem enheder, bland, dæk pladerne og lad stå i 18 timer ved 4 °C. Komplementet skal titreres ved tilstedeværelse af antigen for at tage hensyn til alle antikomplementære virkninger. Efter at pladerne har stået i yderligere 15 minutter ved stuetemperatur, tilføjes et volumen sensibiliserede fåre-erythrocyter fortyndet til 3 %. Blandes og inkuberes ved 37 °C i 30 minutter, blandes igen efter 15 minutters inkubation. Anvendes der plader, centrifugeres pladerne i 5 minutter med 1 500 o/m ved 4 °C.